

placení, vzdal se práva započítati na věřitelovu pohledávku svou vzájemnou pohledávku. V tom směru jest přihlédnouti ke skutkovým zjištěním prvního soudu, jež nedoznala změny v odvolacím řízení, že žalující firma potřebovala v době prodeje nutně peníze, že proto bylo výjimečně sleveno z kupní ceny 10% a že zástupce žalované byl tehdy prokuristou žalující firmy upozorněn, že by jinak tento obchod neudělal, kdyby nebylo krise, ve které byla tentokráte žalující firma a kdyby nepotřebovala peníze hotově. Těmito skutkovými zjištěními jest opodstatněn závěr, že se žalovaná ne sice výslovně, avšak konkludentním činem, uzavřevši za těchto zjištěných okolností kupní smlouvu za hotové, vzdala práva započítati na žalobkyninu pohledávku svou vzájemnou pohledávku. Ježto tedy zažalovaná pohledávka nezanikla kompenzací, právem bylo nižšími soudy uznáno podle žaloby.

Čís. 14874.

K § 356 ex. ř.

Případ opětného zřízení dřívějšího stavu, bylo-li exekucním titulem prozatímní opatření zakazující zcizení sporné věci.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1936, R I 978/35.)

Prozatímním opatřením okresního soudu v P. bylo povinným zakázáno zcizení určitých věcí, mezi jiným dobytka. Povinné přes to prodaly dvě krávy. Návrh na povolení exekuce k vynucení opominutí jednání směřujícího proti prozatímnímu opatření a obnovení dřívějšího stavu, zejména ke zmocnění věřitele ke koupi prodaných krav, **p r v ý s o u d** zamítl proto, že prozatímní opatření, o které se návrh opírá, není exekucním titulem podle § 1 ex. ř. **R e k u r s n í s o u d** návrhu vyhověl. **D ů v o d y:** I usnesení o prozatímním opatření dle § 384 ex. ř. dlužno pokládati za exekucní tituly, dle nichž jest exekuci povolití dle § 355 ex. ř. Jdeť o rozhodnutí civilního soudu v řízení sporném, vydané ve formě usnesení, které nabylo moci práva a které jest vykonatelné (§ 1 čís. 1 ex. ř.) (tak Hora, Neumann i rozh. čís. 737 Sb. n. s.). Při tom jistota byla stanovena částkou 1.000 Kč místo žádaných 3.000 Kč a hodnota dvou krav částkou 2.000 Kč místo požadovaných 3.000 Kč.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Okolnost, že povinné byly nuceny prodati dobytek — jehož zcizení jim bylo zakázáno usnesením povolujícím prozatímné opatření — proto, že neměly možnost jej dále živiti, jest nerozhodna. Pokud jde o výtku, že jistota (správně náhrada nákladů) nebyla soudem správně zjištěna, jest bez významu, zač povinné obě krávy prodaly, nýbrž jest směrodatnou částka, za jakou mohou krávy k docílení obnovy předešlého

stavu býti pořízeny. V tomto směru jest částka 2.000 Kč dle konaného šetření přiměřenou. Co do jistoty ve výši 1.000 Kč stanovené pro případ budoucí škody, není usnesení vůbec vzato v odpor a že by dřívější stav nemohl býti opět zřízen jinak, než zmocněním vymáhajícího věřitele ke koupi jiných dvou krav, nebylo uplatněno.

Čís. 14875.

K § 285 odst. 3 ex. ř.

Nárokům vymáhajícího věřitele, jemuž byl povolen prodej zabavených věcí, ač věci ty byly již prodány pro pohledávku jiného věřitele, nemůže býti na újmu, že vymáhající věřitel nebyl vyrozuměn o rozvrhu výtěžku a svoji pohledávku důsledkem toho nepřihlásil k rozvrhu.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1936, R I 1382/35.)

Exekuční soud rozvrhuje nejvyšší podání docíleného prodějem zabavených svršků z volné ruky, nepřikázal bance v T.-Š. na její pohledávku nic proto, že tuto pohledávku, ač pro ni byly prodané věci též zabaveny, nepřihlásila k rozvrhu nejvyššího podání. Rekursní soud vzal zřetel na tuto pohledávku a přikázal z nejvyššího podání část na pohledávku tu připadající.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o to, zdali Banka T.-Š. pozbyla svého nároku na uspokojení z výtěžku za svršky prodané z volné ruky proto, že neohlásila svůj nárok k rozvrhovému roku (§ 285 odst. 3 ex. ř.). Usnesením okresního soudu v P. ze 7. května 1934 byla jí povolena přeměna exekuce zajišťovací v exekuci uhražovací zahájením prodejového řízení o všech svršcích zabavených u povinné strany v jiné exekuční věci. Podle spisů nebyla tato vymáhající strana zpravena o tom, že byl povolen prodej z volné ruky pro předcházející věřitele, ani tom, že zabavené svršky byly dne 28. února 1934 prodány z volné ruky. Také obeslání k rozvrhovému roku z 8. listopadu 1934 neobsahuje nic o tom, kdy byly svršky prodány, z čehož pak by tato vymáhající strana mohla poznati, že se tak stalo před povolením prodeje pro ni, že nepřistoupila k zavedenému již prodejovému řízení, že toto řízení bylo už před jejím návrhem skončeno a že má proto povinnost přihlásiti své nároky, nechce-li se vydati ztrátě svého nároku v tomto rozvrhovém řízení. Jestliže tedy, spoléhajíc na to, že dražební řízení, které bylo pro ni povoleno 6 měsíců před nařízením rozvrhového roku, vedlo se i pro ni, nepovažovala za nutné přihlásiti své nároky zvláště, nelze tu použití proti ní ustanovení § 285 odst. 3 ex. ř. a právem jí přikázal rekursní soud zbytek výtěžku.